

Guide

för anmälan av nya vapen och stridsmetoder till Vapenprojektdelegationen

Pontus Winther och Miriam Ingeson

Vapen och stridsmetoder ska användas i enlighet med Sveriges folkrättsliga åtaganden. Försvarmakten, men också Försvarets Materielverk (FMV) och Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), är därför skyldiga att anmäla nya vapen och stridsmetoder till Vapenprojektdelegationen för granskning innan de tas i bruk. Denna guide förklarar varför och när sådan anmälan ska göras, och vad den bör innehålla.

VARFÖR SKA ANMÄLAN GÖRAS?

Försvarmakten, FMV och FOI är skyldiga att anmäla studium, utveckling, nyanskaffning eller modifiering av vapen eller stridsmetoder till Vapenprojektdelegationen. Delegationen granskar dessa anmälningar och avgör under vilka folkrättsliga förutsättningar de anmälda vapnen och stridsmetoderna får användas. Syftet är att säkerställa att enbart vapen och stridsmetoder som är i linje med Sveriges folkrättsliga åtaganden används av Försvarmakten. Myndigheternas skyldigheter och delegationens uppgifter regleras i förordning (2007:936) om folkrättslig granskning av vapenprojekt (granskningsförordningen).

Av granskningsförordningen framgår att det är myndigheterna själva som är skyldiga att avgöra när vapen eller stridsmetoder ska anmälas till Vapenprojektdelegationen. Anmälan ska ge Vapenprojektdelegationen ett erforderligt beslutsunderlag, så att den kan fatta sitt beslut om folkrättsenlighet effektivt och korrekt. Det är upp till den anmälände myndigheten att bestämma de interna rutinerna för anmälan.

Granskningsförordningen ger uttryck för en folkrättslig regel i artikel 36 i 1977 års första tilläggsprotokoll till 1949 års Genèvekonventioner. Denna regel är bindande för Sverige.

13 § GRANSKNINGSFÖRORDNINGEN (2007:936)

Försvarmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut och andra myndigheter ska snarast möjligt anmäla till delegationen varje projekt som avser studium, utveckling, nyanskaffning eller modifiering av vapen eller stridsmetoder. Anmälan om sådana projekt får även göras av andra.

ARTIKEL 36, 1977 ÅRS FÖRSTA TILLÄGGS-PROTOKOLL

Vid studium, utveckling, anskaffning eller val av ett nytt vapen eller stridsmedel eller en ny stridsmetod är en hög fördragslutande part skyldig att avgöra huruvida dess användning under vissa eller alla omständigheter skulle vara förbjuden enligt detta protokoll eller någon annan av folkrättens regler, tillämpliga på denna höga fördragslutande part.

SKA ANMÄLAN GÖRAS?

Bedömningen av om en anmälan till Vapenprojektdelegationen ska göras kan vara komplex. Den omfattar även bedömning av vad som ska anmälas och när anmälan i så fall ska göras.

Granskningsförordningen är emellertid mycket kortfattad och i vissa fall otillräcklig som instruktion för hur en anmälan ska göras. Där framgår endast att anmälan ska göras vid studium, utveckling, nyanskaffning eller modifiering av vapen och stridsmetoder. Det framgår däremot inte hur olika ord och uttryck ska förstås. Dessutom överensstämmer inte ordalydelsen i förordningen helt med den bakomliggande folkrättsliga regeln i artikel 36. Den anmälande myndighetens skyldigheter enligt förordningen bör därför alltid läsas i ljuset av den bakomliggande folkrättsliga regeln.

Figur 1. Förordningen jämförd med artikel 36

Det finns två FOI-rapporter som kan vara till hjälp för att förstå om och hur en anmälan bör göras. I dessa rapporter beskrivs innebörden av granskningsförordningens regler respektive den folkrättsliga bakgrunden till dessa regler. Dessa rapporter går att ladda ner eller beställa från FOI:s hemsida www.foi.se.

Rapport 1: Folkrättslig granskning av vapenprojekt i Sverige

Rapport 2: Folkrättslig granskning av vapenprojekt.

Syftet med den här guiden är att, utifrån slutsatserna i dessa två rapporter, ge kortfattad och konkret vägledning i frågan om anmälan ska göras och när den i så fall ska göras. Dessutom ger guiden vägledning angående vad en anmälan bör innehålla.

I de fall det råder tveksamhet huruvida anmälan ska göras eller inte, bör anmälan göras. Vid behov kan även myndighetens jurister konsulteras.

VAD SKA ANMÄLAS?

Enligt granskningsförordningen ska Försvarsmakten, FMV och FOI anmäla projekt som avser studium, utveckling, nyanskaffning eller modifiering av vapen och stridsmetoder. Vad dessa ord innebär i detalj framgår dock inte av förordningen. Förordningstexten är dessutom, som nämnts ovan, inte helt likalydande med den bakomliggande folkrättsliga regeln i alla avseenden (se figur 1).

I tabellerna nedan beskrivs hur de ord och uttryck som används i granskningsförordningen och i den bakomliggande folkrättsliga regeln i artikel 36 bör förstås. Det som beskrivs är uttryckens folkrättsliga innebörd, hämtad från rapport 2. Detta beror på att det i granskningsförordningen anges att granskningen ska ske i enlighet med vad som sägs i artikel 36. De hänvisningar som ges i tabellen avser avsnitt med fördjupande förklaringar i de två rapporterna. Hänvisning till rapport 1 och 2 återfinns också i marginalen i denna guide (rpt.1 respektive rpt. 2).

Tabell 1 Föremålen för anmälan

Förordningen	Ref. rpt. 1	Artikel 36	Folkrättslig innebörd	Ref. rpt. 2
Vapen	3.3.3.2	Vapen	Anordningar som är avsedda att orsaka skada på eller lidande för person, förlust av liv, eller skada på egendom eller miljön.	2.1
(Stridsmedel nämns inte uttryckligen men omfattas av uttrycket vapen)	3.3.3.2	Stridsmedel	Anordningar (andra än vapen) eller ämnen som är avsedda att orsaka skada på eller lidande för person, förlust av liv, eller skada på egendom eller miljön.	2.2
Stridsmetoder	3.3.3.2	Stridsmetoder	Tillvägagångssätt med vapen eller stridsmedel alternativt andra tillvägagångssätt för att besegra motståndaren vid genomförandet av fientligheterna som är avsedda att orsaka skada på eller lidande för person, förlust av liv eller skada på egendom eller miljön eller som syftar till att vilseleda motståndaren.	2.3

Som framgår av beskrivningarna i tabellen ovan är *vapen* i detta sammanhang en typ av anordning, och *stridsmetoder* är en typ av tillvägagångssätt. Ett *stridsmedel* kan antingen vara en typ av anordning eller ett ämne. Lite längre ner ges några exempel på vad som närmare avses med dessa begrepp.

Det framgår inte i granskningsförordningen att Sverige också är skyldigt att avgöra folkrättsenlighet av stridsmedel. Även nya stridsmedel ska dock anmälas till delegationen, även om det inte framgår uttryckligen av förordningen.

Det är endast anordningar, ämnen och tillvägagångssätt som är avsedda att orsaka en eller flera av de verkningar som anges i tabellen ovan som utgör vapen, stridsmedel respektive stridsmetoder. Det är inte någon enskild befattningshavares eller projektledares avsedda verkningar som ska ligga till grund för denna bedömning, utan de verkningar som en sådan anordning eller ett sådant ämne eller tillvägagångssätt typiskt sett är avsedda att orsaka. De verkningar som räknas upp i tabellen är de verkningar som regleras i den internationella humanitära rätten. Dessa är:

- skada på eller lidande för person
- förlust av liv
- skada på egendom
- skada på miljön
- vilseledning av motståndaren

rpt.1, 3.3.2.2

rpt.2, 2.4

rpt.2, 2.4.5

De tre första verkningarna är relativt självförklarande. Det är förbjudet att orsaka vissa typer av skada på eller lidande för person, även i väpnad konflikt. Samma sak gäller för vissa typer av förlust av liv och skada på egendom. Några ord ska däremot sägas om varför de två sista verkningarna är uppräknade. Det beror på att även vissa särskilt allvarliga skador på miljön och vissa typer av vilseledning av motståndaren är förbjudna i väpnad konflikt. De skador på miljön som är förbjudna i detta sammanhang är framför allt omfattande, långvariga och svåra skador. Den vilseledning av motståndaren som är förbjuden är sådan vilseledning som riskerar att minska funktionen av eller respekten för den internationella humanitära rätten, till exempel förrådiskt förfarande.

Exempel:

rpt.2, 2.1.3

Många anordningar, från järnrör till bulldozrar, kan användas för att orsaka sådana reglerade verkningarna som nämns ovan utan att nödvändigtvis vara *vapen* i den mening som avses här. Endast om avsikten med anordningen är att den ska orsaka någon av dessa verkningar är den ett vapen i folkrättslig mening. Att en automatkarbin är ett vapen står således klart, men är ett system för att neutralisera drönare ett vapen? Svaret är ja om det är avsett att orsaka någon av de reglerade verkningarna ovan, till exempel om det verkar genom att skjuta ned drönare. I andra fall kan svaret vara nej, till exempel om det verkar genom att störa ut navigation eller målsökare.

rpt.2, 2.2.1–2
rpt.2, 2.2.4

Ett *stridsmedel* är antingen en anordning, till exempel ammunition, eller ett ämne, till exempel en kemikalie. Den folkrättsliga innebörden av orden vapen och stridsmedel är, som framgår av tabellen ovan, nära nog överlappande. I folkrättslig mening är vapen en typ av stridsmedel. Uttrycket stridsmedel innefattar därutöver framför allt projektiler och vissa biologiska och kemiska ämnen. Endast sådana anordningar eller ämnen som är avsedda att orsaka någon av de reglerade verkningarna är stridsmedel.

rpt.2, 2.3.1.1
rpt.2, 2.3.1.2

En *stridsmetod* är det sätt på vilket ett vapen eller ett stridsmedel används. Men ordet stridsmetod kan också beskriva andra tillvägagångssätt för att besegra motståndaren, nämligen sådana som inte innefattar användning av vapen eller stridsmedel. Detta är fallet under förutsättning att avsikten med dessa tillvägagångssätt är att orsaka någon av de reglerade verkningarna ovan. Generell stridsteknik och taktik som inte omfattar användning av vapen och stridsmedel kan därför under vissa förutsättningar utgöra stridsmetoder.

rpt.2, 4.2

Det framgår inte i granskningsförordningen, men väl i den bakomliggande folkrättsliga regeln, att det är folkrättsenligheten av *användningen* av vapen, stridsmedel och stridsmetoder som ska avgöras av Vapenprojektdelegationen. Därför omfattas exempelvis inte innehav av vapen eller stridsmedel av anmälningsskyldigheten om innehavet endast syftar till att utveckla motmedel mot dessa vapen eller stridsmedel. Sådant innehav kan däremot omfattas av andra regler i svensk rätt eller i folkrätten.

NÄR SKA ANMÄLAN GÖRAS?

rpt.1, 3.3.2.1
och 3.3.3.3

Enligt granskningsförordningen ska anmälan till delegationen göras *snarast möjligt* när vapen, stridsmetoder (och underförstått också stridsmedel, se ovan) *studeras, utvecklas, nyanskaffas* eller *modifieras*. Även denna del av förordningstexten skiljer sig något från den bakomliggande folkrättsliga regeln i artikel 36, och bör därför läsas i ljuset av den senare.

rpt.1, 3.3.4

Tanken är att alla stadier i utvecklings- och anskaffningsprocessen ska omfattas av anmälningsskyldigheten. På så sätt ska det säkerställas att inget vapen, stridsmedel eller stridsmetod tas i bruk innan Vapenprojektdelegationens granskning har genomförts och åtgärder har vidtagits för att säkerställa att delegationens synpunkter har omhändertagits.

rpt.1, 3.3.3.1
rpt.2, 4.2.1

Artikel 36 rör uteslutande användning av vapen, stridsmedel och stridsmetoder i väpnad konflikt. Det är därför endast om syftet med den aktuella studien, utvecklingen, nyanskaffningen eller modifieringen av vapen, stridsmedel eller stridsmetoder är att de ska användas i väpnad konflikt som anmälan måste göras. Delegationen granskar dock också vapen, stridsmedel och stridsmetoder som är avsedda att användas i andra situationer än väpnad konflikt om sådana inkommer, även om det inte är ett folkrättsligt krav som kan härledas från artikel 36.

Tabell 2. Åtgärder som föranleder krav på anmälan

Förordningen	Ref. rpt. 1	Artikel 36	Innebörd	Ref. rpt. 2
Studium	3.3.2.1	Studium	En stats praktiska eller teoretiska verksamhet som är avsedd att skapa kunskap om vapen, stridsmedel eller stridsmetoder i syfte att använda dem i väpnad konflikt.	3.1
Utveckling	3.3.2.1	Utveckling	En process i vilken en stat förändrar eller kombinerar material, anordningar eller ämnen som inte är vapen eller stridsmedel så att de blir vapen eller stridsmedel, samt en stats process för att förändra eller förbättra vapen, stridsmedel eller stridsmetoder, i syfte att använda dem i väpnad konflikt.	3.2
Nyanskaffning	3.3.2.1	Anskaffning	En stats process för att förvärva befintliga vapen och stridsmedel som någon annan utvecklar eller har utvecklat, oavsett om förvärvet sker från en annan stat eller från en icke-statlig aktör, om syftet är att använda dem i väpnad konflikt.	3.3
Modifiering	3.3.2.1	(Modifiering nämns inte uttryckligen men ordet "ny" kan omfatta modifiering)	Ordet ny i artikel 36 bör tolkas så att det innefattar förändrad utformning av befintliga vapen och stridsmedel, om förändringen kan antas aktualisera andra folkrättsliga överväganden än de som identifierats för det ursprungliga vapnet eller stridsmedlet.	2.5.2
(Val nämns inte uttryckligen men förordningen ska tolkas i ljuset av den folkrättsliga bestämmelsen)	3.3.2.1, 3.3.3.3	Val	Ett beslut av en stat att låta statens väpnade styrkor eller andra myndigheter börja använda ett visst vapen, ett visst stridsmedel eller en viss stridsmetod i väpnad konflikt.	3.4

Att anmälan ska göras "snarast möjligt" syftar till att undvika att onödiga fördröjningar uppkommer på grund av att det folkrättsliga handlingsutrymmet missförstås. Det är emellertid ingen idé att göra en anmälan om beskrivningen av vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden är så vagt formulerad att verkningarna inte går att bedöma. Då går det inte att avgöra deras folkrättsenlighet. Det är därför en viktig uppgift att bedöma när det finns så mycket information om vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden i fråga att det går att avgöra både hur det är avsett att användas och vilka verkningar det är avsett att ha när det används.

Exempel:

Med *studium* avses här, som framgår i tabellen ovan, verksamhet som syftar till att skapa kunskap om vapen, stridsmedel och stridsmetoder. Sådan kunskapsskapande verksamhet kan till exempel vara mer konkreta forskningsprojekt, demonstratorverksamhet eller förstudier för anskaffning av vapen eller stridsmedel.

Med *utveckling* avses här först och främst verksamhet som syftar till att skapa nya vapen, stridsmedel och stridsmetoder, till exempel genom samarbeten med industrin. Men även att förändra existerande vapen, stridsmedel och stridsmetoder ingår i uttrycket utveckling. Granskningsförordningen föreskriver att anmälan även ska göras vid "modifiering" av vapen eller stridsmetoder. Sådan verksamhet täcks av ordet "ny" i artikel 36.

Att *anskaffa* innebär att förvärva befintliga, det vill säga redan utvecklade, vapen och stridsmedel. Stridsmetoder kan inte förvärfvas i den mening som avses här. Det spelar ingen roll vem förvärvet sker

rpt.1, 3.3.2.3
rpt.2, 4.1

rpt.2, 3.1

rpt.2, 3.2

rpt.2, 3.3

rpt.2, 3.4

ifrån eller vilken typ av förvärv det är fråga om. Köp, byte och gåva, liksom olika former av nyttjanderätter så som lån och leasing, utgör anskaffning i det här sammanhanget.

Ordet *val* är inte helt lätt att förstå, men betyder i detta sammanhang att börja använda något. Det finns med i den folkrättsliga regeln för att säkerställa att vapen, stridsmedel och stridsmetoder som inte fångas upp i någon av de tre föregående situationerna ändå blir föremål för granskning innan de tas i bruk av Försvarsmakten. Exempel på situationer där framför allt vapen och stridsmedel kan tillgängliggöras för Försvarsmakten utan att de först studeras, utvecklas eller anskaffas är om sådan egendom hittas på slagfältet eller om den erövrats som krigsbyte från motståndaren.

Det är inte alltid det finns en tydlig gräns mellan de olika åtgärderna som föranleder krav på anmälan. Det viktiga är dock att anmälan sker ”snarast möjligt” i processen att tillgängliggöra nya vapen, stridsmedel och stridsmetoder för Försvarsmakten.

VAD MENAS MED ATT ENDAST NYA VAPEN, STRIDSMEDEL OCH STRIDSMETODER SKA ANMÄLAS?

I granskningsförordningen används ordet ”nyanskaffning”. I den bakomliggande folkrättsliga regeln anges istället att det är studium, utveckling, anskaffning och val av *nya* vapen, stridsmedel och stridsmetoder som omfattas. Det får anses underförstått i förordningen att det är detta som avses och att anmälningsskyldighet således inte föreligger exempelvis för studium av vapen som funnits sedan länge. I detta sammanhang bör ordet ny/nytt förstås på tre olika men kompletterande sätt:

rpt.2, 2.5.1

1. Vapen, stridsmedel eller stridsmetoder som inte funnits tidigare, inklusive sådana som förvisso funnits tidigare i någon annan stat men inte i Sverige.

rpt.2, 2.5.2

2. Vapen eller stridsmedel vars utformning har förändrats på ett sätt som kan antas aktualisera andra folkrättsliga överväganden än vad som var fallet med tidigare utformning.

rpt.2, 2.5.3

3. Ny användning av befintliga vapen, stridsmedel eller stridsmetoder i förhållande till de som ursprungligen identifierats, och som kan antas aktualisera andra folkrättsliga överväganden.

Exempel:

Anskaffning av ammunition av samma typ som anskaffats tidigare kan förvisso ses som en nyanskaffning av ett stridsmedel i rent allmänspråklig mening. Men om ammunitionstypen redan har genomgått granskning av Vapenprojektdelegationen tidigare så finns det ingen anledning att göra en ny anmälan. Har ammunitionstypen däremot inte funnits i Sverige tidigare så ska en anmälan göras (tolkning 1 ovan).

Har ammunitionen genomgått en förändring jämfört med tidigare versioner, till exempel avseende drivsatsens storlek eller projektilens utformning eller material så ska en anmälan också göras (tolkning 2 ovan).

Övervägs en annan användning av projektilen än tidigare, till exempel användning mot personella mål utöver användning mot materiella mål, så ska en anmälan också göras (tolkning 3 ovan).

VAD BÖR ANMÄLAN INNEHÅLLA?

rpt.1, 3.3.2.4

Anmälan om nya vapen, stridsmedel eller stridsmetoder bör innehålla uppgifter som är tillräckligt omfattande och detaljerade för att Vapenprojektdelegationen effektivt och korrekt ska kunna bedöma folkrättsenligheten av användningen av det aktuella vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden. Förordningen säger inget om formen för anmälan men den bör av praktiska skäl vara skriftlig.

En anmälan kan kompletteras vid ett senare tillfälle om tillräckliga uppgifter saknas eller om ytterligare uppgifter tillkommer.

rpt.2, 4.2.2

Anmälan bör innehålla uppgifter om vapnets, stridsmedlets eller stridsmetodens avsedda funktionssätt, användning och verkningar. Även sådan användning som inte är avsedd men som ändå är rimligt att förvänta sig (till exempel risk för eventuellt missbruk) bör tas med i anmälan.

Nedan uppräknas ett antal förslag på frågor som kan vara vägledande vid formulering av anmälan. Dessutom anges ett antal övriga rekommendationer om vad som bör ingå i anmälan.

De nedanstående förslagen på frågor är bara exemplifierande, och alla frågor passar inte för alla anmälningar. Men ju mer utförlig informationen i anmälan är, desto bättre förutsättningar har Vapenprojektdelegationen att på ett effektivt och korrekt sätt avgöra folkrättsenligheten av vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden.

1. Vilket är vapnets, stridsmedlets eller stridsmetodens tekniska funktionssätt baserat till exempel på uppgifter från tillverkaren eller från egna utredningar, observationer och experiment?

- a. Vilken grundläggande teknisk data finns?
- b. Vilka tekniska felmarginaler och felfrekvenser finns?
- c. Vilka övriga tekniska risker finns för att funktionssättet inte uppnås?
- d. Vilka risker finns med vapen, ammunition och andra stridsmedel som har använts men som inte har fungerat på avsett sätt?

2. Vilken är den avsedda respektive förväntade användningen av vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden?

- a. Hur är vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden avsett att användas?
  - i. Är vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden avsett att användas i väpnad konflikt eller i andra situationer?
  - ii. Vilka är de avsedda målen? Personer eller egendom? Kan de avsedda målen specificeras ytterligare till typ eller kategori?
  - iii. Hur särskiljs militära mål och kombattanter från civil egendom och civila personer/ icke-kombattanter?
  - iv. Hur säkerställs att oavsiktliga skador på civila och civil egendom undviks eller blir så begränsade som möjligt vid användning av vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden?
  - v. Hur säkerställs i övrigt att skyddet för civila och civil egendom blir så omfattande som möjligt i samband med vapnets, stridsmedlet eller stridsmetodens användning?
  - vi. I vilken miljö är vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden avsett att användas? I mark-, luft-, den marina- eller informationsdomänen? I urban miljö eller i glesbefolkade områden? I dagsljus eller i mörker? I vilka klimat och väder?
- b. Vilken användning av vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden kan förväntas?
  - i. Finns det någon användning av vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden som inte är avsedd men som ändå kan förväntas?

3. Vilka är de avsedda verkningarna av vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden?

- a. Förlust av liv, skada på eller lidande för person?
  - i. Vilka verkningar bedöms den avsedda användningen mot människor ha? Vilken grad av dödlighet kan förutses? Vilken skada och vilket lidande kan förutses? Vilka är de bedömda förutsättningarna för återställande efter att ha blivit föremål för verkningen? Bedöms olika människor påverkas på olika sätt, till exempel personer av olika kön eller – i förekommande fall – äldre eller barn?

rpt.1, 3.3.3.1
rpt.2, 4.2

rpt.2, 2.4.1-3

rpt.2, 2.4.4

- a. Skada på egendom?
  - i. Vilka verkningar bedöms den avsedda användningen ha mot det avsedda målet respektive annan egendom? Vilken grad av skada kan förutses?

rpt.2, 2.4.5

- b. Skada på miljön?
  - i. Bedöms den avsedda användningen ha verkningar som innebär omfattande, långvariga och svåra skador på den naturliga miljön? Vilken grad av skador kan förutses? Bedöms miljön kunna återställas om sådan skada uppkommer?

rpt.2, 2.4.6

- c. Vilselledning?
  - i. Bedöms en stridsmetod innebära ett tillvägagångssätt som är avsett att vilseleda motståndaren? På vilket sätt?

4. Hur kan instruktioner och säkerhetsåtgärder säkerställa folkrättsenlig användning?

- a. Hur kan instruktioner genom olika typer av handböcker eller reglementen användas för att säkerställa att vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden används på ett folkrättsenligt sätt?
- b. Hur kan utbildning, träning och övning genomföras för att säkerställa att vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden används på ett folkrättsenligt sätt?
- c. Hur kan tekniska lösningar bidra till att vapnet, stridsmedlet eller stridsmetoden används på ett folkrättsenligt sätt?

5. Vad bör anmälan innehålla i övrigt för att underlätta delegationens bedömning och beslut?

- a. Uppgifter om vad som föranleder anmälan (studium, utveckling eller nyanskaffning).
- b. Tabeller, bilder, uträkningar eller rörliga bilder i den mån detta underlättar delegationens bedömning och beslut.
- c. Eventuella uppgifter om samverkan mellan myndigheter, om anmälan rör vapen, stridsmedel eller stridsmetoder som studeras, utvecklas, nyanskaffas eller modifieras i samverkan mellan flera myndigheter.

VAPENPROJEKTDELEGATIONENS BESLUT SAMT ÅTGÄRDER MED ANLEDNING AV BESLUTET

När anmälan har sänts till Vapenprojektdelegationen och, i förekommande fall, anmälan har presenterats vid ett sammanträde, granskar delegationen uppgifterna i anmälan. Därefter meddelar delegationen ett skriftligt beslut om vapnets, stridsmedlets eller stridsmetodens folkrättsenlighet.

Om vapen, stridsmedel eller stridsmetoder inte uppfyller gällande folkrättsliga regler så uppmanar delegationen den som anmält ärendet att:

1. vidta konstruktionsändringar;
2. överväga andra vapenprojekt;
3. utfärda begränsningar för vapnets, stridsmedlets eller stridsmetodens operativa användning; eller
4. modifiera stridsmetoden.

Delegationens uppgift är bara att ta ställning till folkrättsenligheten av det anmälda vapnet, stridsmetoden eller stridsmedlet samt i förekommande fall ge uppmaningar enligt ovan. Det är därefter den myndighet som har gjort anmälan som har till uppgift att besluta om den fortsatta hanteringen av ärendet.

rpt.1, 3.3.4